

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Weis, Andreas Severin FRA: Lange, Julius Henrik (1875-01-23)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Weis, Andreas Severin FRA: Lange, Julius Henrik (1875-01-23)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 73. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000051.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL MØLLER A. WEIS (i

Aarhus

).

Kbhvn., 23. Jan. 1875.

Hr. Møller A. Weis!

At jeg først nu tager fat paa at besvare Deres ærede Brev, beror i Sandhed ikke i Mangel paa Interesse for Deres Foretagende i Aarhus ¹. Jeg har siden Nytaar næsten ikke en eneste Dag været ordentlig rask og alligevel havt temmelig anstrængende Beskæftigelser. De maa ikke vente for meget af mine Raad; de Opgaver, De s. 74 bringer paa Bane, skulle jo snarere løses ved Kendskab til Personer og stedlige Forhold end ved Kunsthistorie.

Der er én Ting, jeg ikke forstaa. De skriver, at man muligvis kunde anskaffe Thorvaldsenske Afstøbninger og nyere Skulpturer for de aarlige Indtægter. Er det da umuligt ogsaa at anskaffe Afstøbninger over Antiker for disse aarlige Indtægter? Hvis jeg skulde tilvejebringe en Samling af den Slags Ting, vilde jeg, selv om jeg havde et nok saa glimrende Budget til min Raadighed, ikke fylde hele mit Lokale strax, saa at der ikke var en Plads tilovers for, hvad Fremtiden kunde bringe. I Rom kommer der jo stadig de mærkeligste Ting op af Jorden. Preusserne have længe omgaaedes med den Plan at grave i Olympia — og hvad kan dér ikke komme for Dagen! De har henvist til Oldsagsamlingens Erobringslyst, som især truer Værelset C. Jeg kan godt forstaa, at der kan være Grænsestridigheder ved Ordningen af en saadan Sag; men jeg kan ikke forstaa, at disse Grænsestridigheder ikke skulde kunne bringes til Afslutning ved en én Gang for alle bindende Overenskomst, selv om ikke alle Pladser kunne besættes ved et Trylleslag. De Mænd, som hos Dem repræsenterer Oldsagsamlingens Interesse, maa jo være videnskabelig dannede Mænd og kunne vel umuligt fralægge sig al Sympathi med en Afstøbningsamling, ligesaa lidt som vi fra vort Standpunkt føre Krig mod en Oldsagsamling. Enhver maa tillige indrømme, at Afstøbninger over Skulpturværker ifølge Sagens Natur maa kræve Plads og Lys; Genstandene ere store, bundne til deres Plads og skulle ses, ja gøre et kunstnerisk Indtryk paa denne Plads. Desuden kan en Samling af et ganske ringe Antal Stykker ikke gøre sin fulde Nytte. Endog en mindre Samling som den, vi have paatænkt, kan skabe store Resultater — tænk paa Carstens og Thorvaldsen! — men der kræves selv indenfor den noget forskelligartet og fyldigt, for at et saa alvorligt Læremiddel for Kunsten og Kulturen kan gøre sin fulde Virkning.

Jeg er ogsaa enig med Dem i Betydningen af at samle et eller andet Stykke af nyere dansk Skulptur, ligesom De samler Malerier; jeg anser det for uheldigt — skønt Staten gør det samme ¹ — at samle Malerier uden at samle Skulptur.

s. 75| Deres Sted vilde jeg sammentrænge mine Kræfter paa den Opgave at faa alle vedkommende til at indse : 1) at der maa fastslaas en definitiv gyldig Plan for Anordningen af Samlingerne i det givne Lokale, og 2) at der ved Arbejdet efter denne Plan maa overlades noget til Fremtiden — ogsaa for Afstøbningsamlingens Vedkommende. Hvorledes De vil modtage dette Raad, kan jeg ikke vide; husk paa, at De har forlangt mit Raad!

Deres ærbødige

Jul. Lange.